

[A. C. Normann.]

anden side, og så taler det ærede medlem endda om sig selv og sit parti som dem, der hører til de utålmodige! Jeg kan ikke tro på, at retsforbundet vil gå imod tanken om en graduering efter grundskyldpromillerne med de virkninger, det vil få; men jeg skal ikke uddybe dette spørgsmål nærmere her, for jeg tror, der må fremskaffes en del dokumentationsmateriale, før vi kan få tilvejebragt fuld klarhed over, hvordan de økonomiske virkninger af alle disse afløsningsbestemmelser vil blive.

Fuglsang: Jeg vil gerne gøre en bemærkning til den højtærede finansminister, for at hans bemærkning til mit første indlæg i dag ikke skal stå umodsagt. Han fejede min tanke om at få denne afløsning gennemført så hurtigt som muligt bort med, at den var udtryk for kommunisternes sædvanlige letsindighed overfor statskassen, og at det for mig bare drejede sig om at gribe i statskassen uden hensyn til, hvad det kostede. Ja, hvad det angår, kunne man jo føre en vældig diskussion om, hvem der griber dybt i statskassen. Jeg tør formode, at den regering, den højtærede finansminister tilhører, tager sine dybe greb til forskellige ting — derfor er skatterne så høje, som de er; men det er ikke det, det her drejer sig om.

Jeg havde i mit oprindelige indlæg to indvendinger: for det første den, at det varede for længe med denne afløsning, og for det andet, at jeg var betænkelig ved, at der overhovedet blev ydet erstatning. Hvis man tog hensyn til disse to indvendinger, ville de vel nok i nogen grad ophæve hinanden, således at man kunne komme ud over afløsningen af ålegårdsretten, uden at dette fik de for statskassen så skæbnesvangre virkninger, som finansministeren forudså.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen var bekymret med henblik på mulige overgreb på visse folks velerhvervede rettigheder og indgreb i deres erhverv. For mig drejer det sig ikke om, at man muligvis kan pege på dette eller hint enkelttilfælde, hvor en indehaver af ålegårdsret måske har et vist erhvervsmæssigt udbytte af denne; for mig drejer det sig om disse ålegårdsrettigheders virkninger på helheden,

og man kan vel nok sige, at den erhvervsmæssige betydning er større for de frie fiskere, som er henvist til at ernære sig af havet, end for de mennesker rundt om ved vore kyster, der har disse ålegårde. Det er det, man bør gå ud fra. Jeg er også fuldkommen indforstået med, at man må se på den samfundsmæssige, den samfundsøkonomiske betydning: at det for vort land som helhed gælder om at få det bedst mulige udbytte af det, som blankålstrækket kan indbringe.

Søren Olesen: Det var ikke uden interesse at høre det ærede medlem frk. Helga Pedersen udvikle sin opfattelse af begrebet ejendomsret. Jeg tror dog nok, at hvis man skulle praktisere den, når talen er om andre reformer i samfundet, ville det blive meget vanskeligt overhovedet at få gennemført noget, som medfører forandringer på ejendomsrettens område. Men såvidt jeg har forstået betænkningen, er der ingen, der tør påstå, at det her drejer sig om en ejendom eller en ejendomsret — der er jo ingen, der kan eje havet. Man udtrykker det på den måde, at det her drejer sig om et formuegode, som man ejer — og jeg forstår, at man gør en forskel her. Men det er dog altså en rettighed, som man har købt og solgt gennem tiderne; derfor gik jeg heller ikke imod at yde en afløsningssum. Jeg forstår derfor heller ikke det ærede medlem hr. A. C. Normanns udtalelse om, at retsforbundet tidligere har indtaget en anden stilling. Jeg mener, at vort medlem af kommissionen, hr. Verner Larsen, gik med til det forslag, kommissionen stillede. Derfor har jeg heller ikke taget afstand fra lovforslaget, kun glædet mig over, at man endelig vil se at få gennemført en afløsningsordning; det kan jeg give min tilslutning til.

Det ærede medlem hr. Damsgaard mente, det kunne være berettiget at yde erstatning alle steder, hvor der gik blankål. Det kunne blive interessant, hvis kommissionen skulle til at undersøge, hvor mange ål der går de forskellige steder ved kysten. Det tror jeg blev en vanskelig opgave, måske endnu vanskeligere end dette at få kapitaliseret en indtægt på nul; for hvad enten den kapitaliseres med en faktor på 20 eller på 100, bliver resultatet ikke stort anderledes; jeg kan godt forstå, at det ærede medlem har